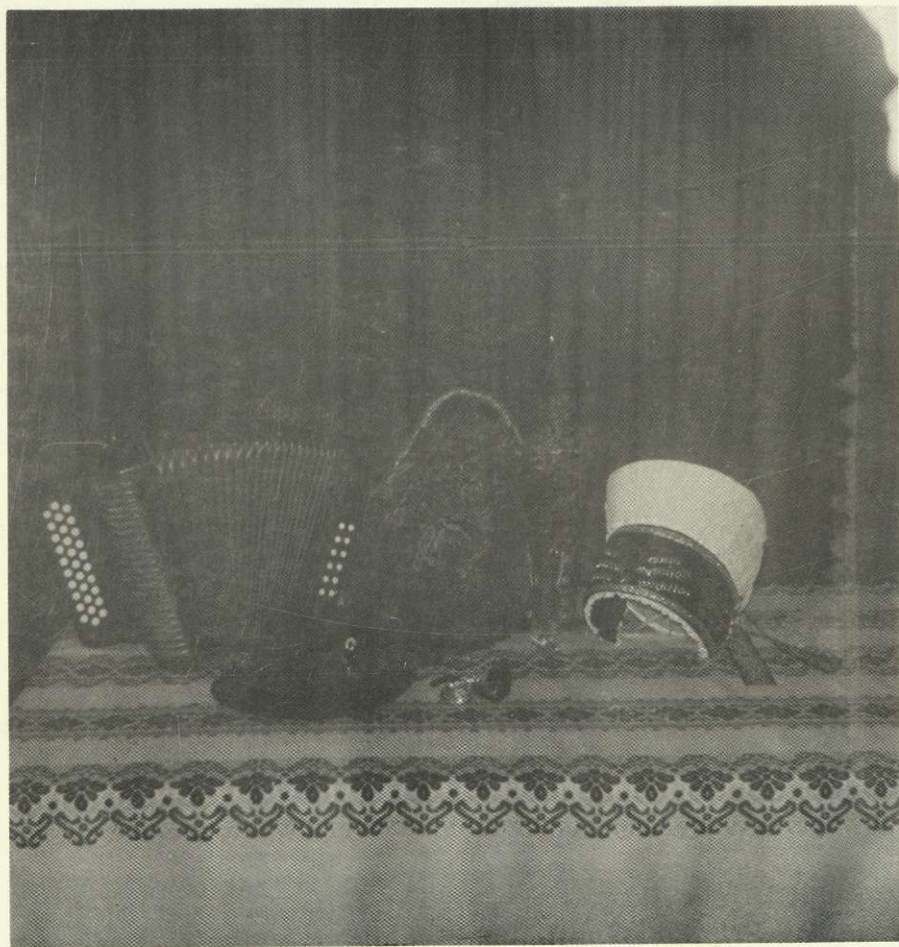


4.-

Cvet ljubezni



Kazalo

Uvodna beseda.....	4
Domače gore.....	5
Pastirček izpod Planice.....	6
Silvester vabi na Planico.....	7
Beli možiček.....	8
Spomin in želja.....	9
Pust Planice vabi nas z doline	10
Ptička pomladi.....	11
Na Planičo po mladost.....	12
Glas čustva - Rojaku za praznike.....	13
Za lovce in ribiče.....	14
Ptiček poje.	15
Tebi mamica - Materine tri glavice - Najlepši dan.....	16
Mati in otrok.....	17
Dobrodošlica Planičarjem.....	18
Očkov dom..... Očku.....	19
Hvala rojak.....	20
Planica tvojih let deset.....	21
Pozdrav dobrodošlim gostom.....	22
Hvala Meti in srečno pot.....	22
Miklavž deli.....	23
Dom od doma - Tvoj veliki dan - Dragocen spomin.....	24
Žulj za slovensko kri.....	25
Pregovori in misli.....	26

Uvod, pesmi, pregovori in opombe: Ivan Lapuh

Tisk: Lojze Kovačič - Bayside Printing Service

Uvodna beseda

Ivan Lapuh

Cvet ljubezni



Melbourne 1984

Uvodna beseda

Leta 1979 mi je nenadoma zazvenela v ušesu beseda "Slovensko društvo Planica Springvale - Melbourne" in kmalu za tem sem se odločil, da bi tudi jaz rad postal član tega domačega ognjišča. Ob tej domači peči si bom gotovo osušil marsikatero nevidno solzo - solzo domotožja. Zaradi utemeljenih razlogov, ki spremljajo moje vsakdanje življenje bom s tem daroval društvu samo skromen dar - dar, ki je le drobcena kapljica v morje.

Zaradi velike oddaljenosti iz mesta kar celih 130KM sem s svojo družino zato bolj po redko prihajal na ta košček slovenske zemlje. Ker iz dneva v dan dobivam občutek, da je to 'ognjišče' iz katerega seva toplina domačnosti in ljubezni do tistega, kar smo le v srcih prinesli v to daljno deželo - tudi moj drugi dom.

V meni se je takrat nekaj prebudilo. Sledil sem temu čustvu in zapisal kar mi je narekovalo. V duhu sem poromal za trenutek nazaj med tiste lepe domače gore, med katerimi je po celem svetu znana zimska kraljica 'Planica'.

Ko smo zapuščali svoje domove, svoje najbližnje in najdražje nismo pozabili vzeti s seboj tudi dediščino svoje slovenske matere in očeta v besedi in pesmi, kulturo malega naroda, ljubezen do sočloveka in vero v Boga. Z nami je tako poromalo iz tiste domače gore v to daljno deželo tudi ime 'Planica', ki nam je danes tukaj 'dom od doma'.

V srcu se mi je porodila pesem, domača, preprosta in kljub temu sem jo zapisal in tako je ostala na papirju. Na pobudo ga. Mete Lenarčičeve sem sestavil to knjižico v spomin društvu Planica. Slovenska beseda naj bo ohranjena z ljubeznijo, da bo tako tudi novi rod ljubil in spoštoval delo in besedo očeta in matere.



13. IV. 1987

Z504

J. Gajšek

ID = 39056128

Domače goré

Tam bele stezé
so vodile v goré,
tam mati mi pela
ko v zibki me imela,
tam vzal sem seboj
si pesem s planine,
da v svetu širokem
obujam spomine.



Pastirček izpod Planice

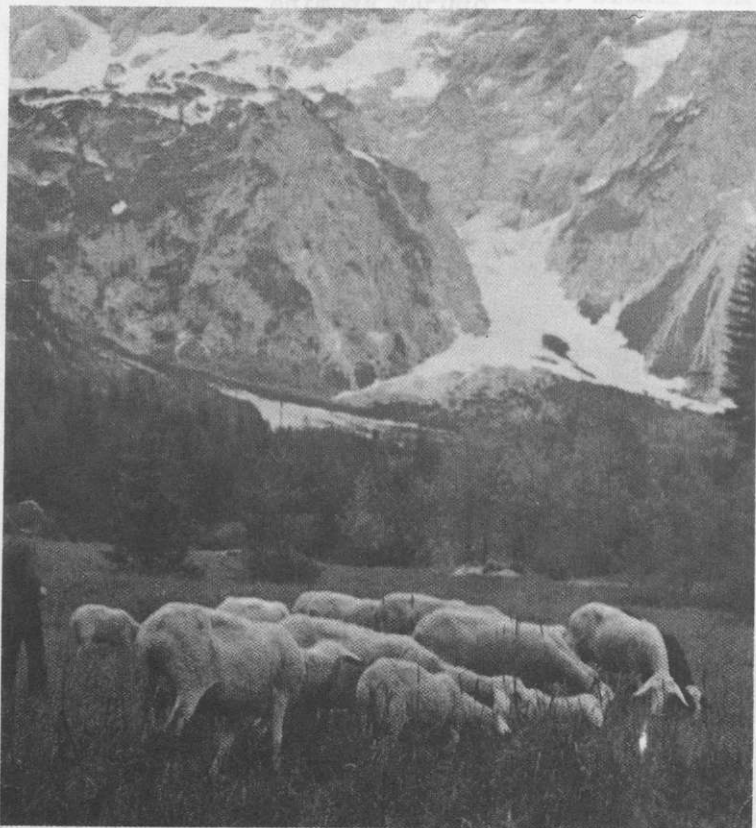
Kot pastirček mlad vesel
vedno rad sem si zapel,
tam v dolinci pod Planico
glasek moj je zadonel.

Ko odrastel sem, še hodil
gor k Planici rožce brat,
za ljubezen jih podarjal
saj imel sem dekle rad.

Pa prišel je dan slovesa
od doline moje in gore,
solza tiha od dekleta
v svet široki spremlja me.

Daleč, daleč tu v svetu
zopet slišal sem ime;
o Planici dom od doma,
kjer spomin se vrača še.

Spet vesel sem kot pastirček
saj z doline žensko imam,
na Planico spet zahajam
v srcu svojem jo imam.



Silvester vabi na Planico

Na Planico pohitimo,
starega leta še vlovimo!
Za slovo mu še dodajmo
pesem z vinčkom, zaigrajmo.

Polnoč prišla je s temó,
novo leto vsi si voščimo!
Pa ob polki spet veselo
tja do jutra se bo vrtelo.

Eno leto starji smo,
nič nam mar zato,
če le zdravje bode šlo,
spet ob letu bo lepo.



Beli možiček

Sonček pokukal
in toplo ogrel,
možek sneženi
je v mlako skopnel.

Tonček na bregu
pa joka za njim,
le nosek njegov
ima v spomin.



Spomin in želja

Daleč sem daleč od doma,
še zibko v srcu imam,
pesem spominja me rada
na leta otroška mi tam.

Če bode le meni mogoče
bom pesmice pisal še rad,
v venček slovenski jih vezal,
domovini ostal v srcu bom mlad.

Ljubim svoj narod slovenski,
ta jezik je mili mi tak;
bodi Gospod mi ob strani,
besedo bi širil tu rad.



Pust Planice vabi nas z doline

Prav vroče sončece je sijálo,
ko z Latrob doline nas je gnalo,
k Planici naši smo hiteli,
da naša srca bi ogreli.

Pogled se prvo je zastavil,
pomlad dvorane nas veselo ganil,
al'zdaj pa žejo hitro pogasiti,
mal' vinčka, piva treba je popiti.

Že polka reže svojo pot,
ni revme več in starih nog,
prelepa pesem ti domača,
nocoj 'Kristal' nam jo prinaša.

Urca v noč, hitro se pomika,
Ladovo voščilo vsakega zdaj mika,
en glažek vinčka zraven dobi,
da imel bi v glavi manj skrbi.

Lado kliče spet na glas,
glej ga šmenta, to sem jaz.
Srečno pot v domači kraj,
mi Planica vošči spet nazaj.

Zdaj pa 'pust' ga gor pritanca,
svoj'ga dedca nosi stara mamca,
hitro šeme se vrtijo,
da od sodnika dar dobijo.

V temno noč se pest družin poda,
v Latrob dolino, kjer svoj dom ima,
spomin na 'pusta' dolgo bo ostal,
domačo pesem v srcu vsak bo varoval.

Pustni večer

'Šema'bode spet vesela,
ohcet kmalu bo imela;
Pusta starega si vzela,
z njim bi rada poživala.

Naj verjame kdo al'ne,
to veselje bo za vse,
pridi in pridruži se!
'Šema' čaka že na te.

Ptička pomladi

Že poje ta ptička,
ki skriva se nam
v gori zeleni
pokazat njo sram.

Si kmetič pripravlja
za delo veselo;
pogled mu uhaja,
kje ptička nagaja.

Zazre se v lepoto
v domačo goró,
tam ptička prepeva
Planici in njemu lepo.



Na Planico po mladost

Nocoj prijatelj moj
v družbo pridi ti z menoj,
da pozabil boš skrbi
in se spomnil mladih dni.

Prisluhni zvoku harmonike
domače pesmi kako done,
čeprav jesen je že v laseh,
nocoj mladost spet v srcu je.

Preljubi dom od doma ti
v veselje nam Planica si,
še večkrat bova tu prišla,
da bo spomin - kje sva doma.



Glas čustva

V čustvu pesem se mi porodi,
dal med svoje rad bi jo ljudi.
Naj pesem nosi v srcu si rojak,
na dom spomin - naj čuva vsak.

V ušesu nekaj pa zveni,
prav mило poje in doni
beseda lepa - slovenska ta,
ki nam v ljubezni - mati da.

Rojaku za praznike

Naj Božič bode ti vesel
potice, šunke bi dovolj imel,
al žeje nebi ti trpel
saj Štefan zate bo skrbel.

Za novo leto srečo vsem
en stisk roke in še objem,
da bo veselo v leto novo šlo
v dvorani novi - bo Silvestrovo.

Za lovce in ribiče

Če želja te vroča bo gnala,
al' puška ti zajca pregnala,
a ribca pred trnkom odplava,
potem pa boli te res glava.

V Gippsland rojak mi pohiti,
če ribco želiš ti prijeti,
dá se tud' raco in zajca zadeti,
potrpljenja pač malo moraš imeti.

Ko vračal se bodeš nazaj,
skoz dolino Latrob - elektrike raj;
srečno prijatelj in vrni se kdaj,
ti želijo rojaki, ki tukaj domači
je drugi jim kraj.



Ptiček poje

Ko ptiček zapoje v maju
drevesom in cvetju v gaju,
bleščeče pod njemu je polje
v zahvalo vesel on Bogu zapoje.

Čiv, čiv, čiv
v božji naravi sem živ,
pod soncem prepevam
pod luno zaspim,
o daj mi narava,
da dolgo živim.



Tebi mamica

Nimam rožic ne darila,
le en srček skromen mali,
sama mamica boš vidla,
da v ljubezni ni tak' mali.

Za praznik mamica prelepi tvoj,
ostani zdrava ti z menoj,
naj srček bode tvoj vesel,
še dolgo pesmice bi pel.

Za delo, skrb in vse noči,
zahvalo srček moj ti izroči;
naj čuva tebe angel tvoj,
tako želi ti srček moj.



Mamine tri glavice

Tri se glavice se zbrale,
kaj so neki modrovale?
Slišati nihče ne smeje,
da skrivnost jim srca greje.

Rož'ce že nabira Ani,
pesem lepo piše Žani.
Še darilo treba bo zaviti,
Mojca zna pa to storiti.

Praznik jutri mamica ima;
naj nihče nas ne izda!
Le kaj bi ona si želela,
da spomin za vedno bi imela?

Vsi prišli ob točni uri
in potrkali na duri.
V sobo k mamici vstopili,
svoja srčeca ji podarili.

Tu imamo skromno vse,
sprejmi mama - tvoje je.
V srcu nosi vedno te spomin;
ljubezen naša mlada
so tvoje trdne korenine.



Najlepši dan

Kakor dan je materinski
ni na svetu ga iskat,
rod naj poje ves slovenski;
hvala mati - tisočkrat!

Bodi srečna mati moja,
za ljubezen - hvala ti
naj živi beseda tvoja
v srcu lepa dota mi.



Najsrečnejše bitje na svetu je otrok v naročju svoje matere-
in najbolj ubog je otrok, ki ne ve za materino naročje.

Dobrodošlica Planšarjem

Pozdravljeni veseli 'Planšarji',
dobrodošli ste v Avstraliji!
Dobrodošli med rojake svoje
in Vaša pesem, ki o domu našem poje.

Prek morja oceana - k nam ste se podali
v pesmi nam domači pozdrave posejali.
Z domovine - košček rodne grude ste prinesli
z željo, da na dom spomini vedno bi živeli.

Še vedno nosimo na mili dom spomine,
še vidno ljubimo - zalivamo naših mater korenine.
Slovenska pesem v naših srcih še gori ko plamenica -
beseda, ki je vsklila v novi rod - materi zdravica.

Srečno pot nazaj domov, Vam 'Planšarji' veseli,
pozdravite nam vse domače, ko spet doma boste zapeli.
Hvala za prelepo pesem, ki rodila se v domači je planini
in kličemo Vas še kdaj na svidenje veselo -
tu al v domovini.



Očkov dan

Ko jutro za goró pokuka,
očku vstati - to ni muka,
V avto sede se odpelje,
kjer premog se v moko melje.

Ogromno moke gre v peči,
nekaj v kocke se trdi,
da toplo je vsem doma
in elektrike, da vsak ima.

Hvala očka ti za vse,
za ljubezen, ki jo imaš za me.
Sreče sončne ti želim!
Sprejmi očka - skromen dar ti podarim.

Očku

Danes očka naš goduje
to je dan ko on praznuje.
Vedno dela in hiti,
nikol' ne zmanjka mu skrbi.

Očka bodi zdrav in srečen,
vedno mlad - lepo oblečen.
To srečo ti jaz želim,
ko v tvoj objem hitim.

Hvala rojak

Za tvoj žulj
in tvoj znoj,
iskrena ti hvala!
Ljubezen bo tvoja,
rojak mi predragi,
v domu med nami
za vedno ostala.



Planica tvojih let deset

Kjer cesta z mesta nas pelja,
tam sredi trat, okrog ravan,
bila je zemljica na prodaj,
oko zaneslo nam je tam.

Možje slovenski zmenili se,
da zemljica bi kupila se,
je volja močna vseh bila
in zemljica je kupljena.

Kar hitro zbor, odbor je bil,
predsednik Martin je kar prvi bil,
ime domače društvu zbrali,
Planica, dom od doma dali.

Kaj hitro čas je rezal pot,
vseh plesov ples veselih nog,
že pot Matija zdaj nam vodi
za dom dvorano v mislih hodi.

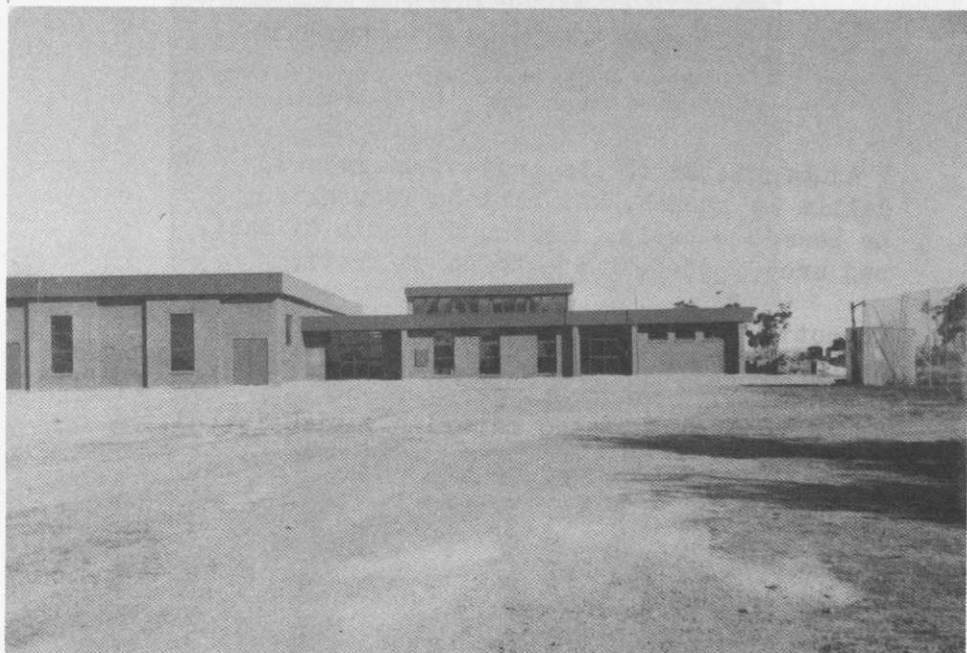
Kar hitro Joža plane dela,
denarce gleda in primerja,
le zrno vsakega v pomoč
in dom bo naš. Ljubezen moč.

Predsednik tretji se zapiše,
si s čela Lado znoj obriše,
pa vendar v srcu je vesel,
saj kmalu dom dvorano bo objel.

Za krmilo spet prime Matija,
nikdar pred žulji on ne zdirja,
že lepi nam dom stoji,
veseli ga bomo res vsi.

Dvorana zdaj v pomlad cveti,
prežlahtni cvet Planici si,
al cvet od cvetov je le ta,
da let deset Planica jih ima.

Zdravico bomo zdaj zapeli,
da na Planici vedno bi bili veseli,
naj vsak v srce spomin dobi,
da to je dom od doma,
ki si ga rojak želi.



Pozdrav dobrodošlim gostom

Pozdravljeni pevci "Ljubljanski Oktet"!
Dobrodošli v Avstraliji, tu v daljni svet!

Preko goré in preko vodé s pesmijo k nam hitite,
s pozdravi od domačih nam spomine stare obudite.
Deželico rojstno ste v pesem domačo zavili
in tu jo kot slavčki - svojim rojakom podarili.

Kjerkoli Vas pot po Avstraliji vodi
v spominih na dom - rojak še vedno tu hodi.
Slovenec še danes po svoje prepeva,
iz novega roda pesem slovenska že tudi odmeva.

Za pesem domačo - hvala iz srca Vam kličemo,
na poti nazaj v domovino - srečno - vsi voščimo.
Tam našim domačim oddajte pozdrave v besedi in duhu,
a pesem slovenska bo v svetu ostala rojaku v spomin.

Hvala Meta in srečno pot.

V ljubezni, ki točila znoj si za rojaka,
delila le nasmeh, kot mati dobra vsaka.
Le besedo - hvala, zmoremo v spomin ti dati,
naj srce tvoje skuša - to si zadržati.

Na poti v rojstno tam prelepo ti Gorenjsko,
iz naših src ti kličemo; srečno - čisto po slovensko.
Med nas nazaj mladosti polna se povrni
in tu rojakom - besedo materino v tisk izvrni.

Miklavž deli

Miklavž prihaja spet med nas,
pozdravimo ga vsi na glas!
Eno leto ni ga b'lo okrog
zato mu vreča polna je dobrot.

Tu med množico - otročiče bo iskal,
zanje nekaj - on je že izbral.
Joj, če priden kdo ni bil,
šibo z mašnjo bo dobil.



Dom od doma — tvoj veliki dan

V ljubezni smo si dom zgradili,
v njega znoj in žulje vlili.
Nekoč tako smo si želeli,
da dom od doma bi imeli.

Zdaj topli domek nam stoji
domača pesem v njem doni.
Tako naprej naj bo veselo,
v pozabo žulj in težko delo

O dom, bodi mati nam dvorana,
v srcu vedno - domovina naša mala.
K tebi dom - naj se rojak zateče,
ko na tujem zaželi si rodne sreče.

Dragocen spomin

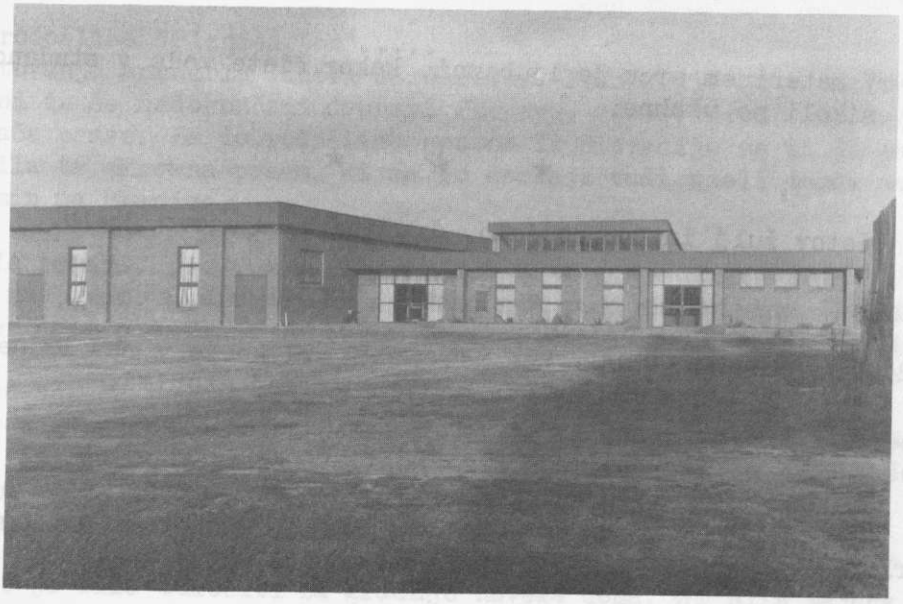
Ne daj Bog,
da bi zgubila tega kdaj spomina,
kjer matere očeta mi je domovina.
Tam ima svoj dom beseda mila,
ki po materi je v meni vsklila.

Kar v meni vsklilo je slovensko,
z ljubeznijo zalivala bom cvetko,
ne bom pustila jo veneti,
ne daj Bog -
besedi materini kdaj umreti.



Žulj za slovensko kri

Kar žulj je tvoj
 in moj ustvaril,
 naj čas ne briše
 tega nam nikoli,
 to je za rod
 naš mladi dano,
 da ljubil bo
 v žilah svojo kri.



Pregovori in misli

3. Ljubezen je lepa kakor cvetoči cvet, vendar ljubezen ni ljubezen, če usahne kakor suhi cvet.

★ ★ ★

6. Ne bil bi svet tako nam zanimil, če vsak bi delal isto in vsi imeli glavo bistro.

★ ★ ★

11. Lepota ne seva iz obraza, ampak iz srca. Starost ni zapisana na obrazu, ampak na človeški volji.

★ ★ ★

13. Če ljubiš ptičje petje, poslušaj ga pod drevesom, a ne pod kletko.

★ ★ ★

15. V srcu je ogromno besed, ki se ne dajo izgovoriti, dajo se brati le s srcem.

V materinem srcu je ljubezni, kakor čiste vode v studencu, ki nikoli ne usahne.

★ ★ ★

18. Očetov žulj in znojno čelo, družino bo njegovo grelo.

★ ★ ★

- 20-12. Ni vprašanje koliko nas je, ampak koliko je v nas trdne medsebojne ljubezni, da smo sposobni nekaj storiti.

★ ★ ★

21. Skromno in malo je moje delo a ne zavrzi ga. Nadaljuj tudi ti! Ne skrivaj in ne nosi le v sebi, kar bi lahko rodilo dragocen sad svojemu narodu.

Razlaga pesmi

6. Pastirček izpod Planice.....
- Besedo za besedo sem preprosto izlil na papir in rodila se je pesem "Pastirček izpod Planice". V tej pesmi se na ta način skrivava kar trojna ljubezen.
- Ljubezen do narave mi jo tudi tujina ni vzela. Odraščal sem pod planinami in tako še kot majhen deček vedno rad občudoval in zahajal v naravo. Mladost mi je zapustila zelo lepe spomine. V novi domovini se mi je na novo porodila misel in tako sem s tukajšnjim življenjem prepletel ljubezen starih spominov in ljubezen do tukajšnjega društva.
12. Na Planico po mladost.....
- Med drugim je bilo leto 1982 proglašeno tudi leto ostarelih. Ob tej priliki sem v mislih poromal med te rojake, ki že stopajo v jesen svojega življenja.
- Kako ganljivo in hkrati poučno, da zvesto prijateljstvo nikdar ne ugasne, niti takrat, kadar človeku že čas pije njegove moči. Da bodo lažje prenašali vsakdanje skrbi in težkoče bo lepše, če jih čim preje sprejmemo v svojo sredino.
- Te skromne tri kitice pa naj bodo v dar tem slovenskim rojakom, posebno pa naj bo to opomin tudi mlajši generaciji.
18. Dobrodošlica "Planičarjem".....
- Gostovanje ansambla Janeza Jeršinovca "Planšarji" je v nabito polni in še nedokončani dvorani 20. avg. 1983., prvič zadonela domača pesem. Za dobrodošlico gostom iz Slovenije se mi je porodila ta skromna pesem, ki so jo kasneje tudi vzeli domov za spomin na Planico.
20. Hvala rojak.....
- Pod naslovom "Hvala rojak" sem zapisal samo eno kitico, čeprav bi se dalo pisati na dolgo in široko. Večina požrtvovalnih članov, ki so si mnogo več zaslužili kot samo besedo - hvala, ne bo odveč, če pod to kitico pripišem še skromno besedo.
- Od samega začetka so se člani S.D. Planica močno zavedali trdega dela in, da bo v bližnji prihodnosti storjeno kar je bilo zaželeno. Poleg težkega dela niso pozabili na slovensko pesem in na lepe domače navade.
- Dela na zemlji ni nikdar zmanjkalo. Prišli so najtežji časi. Treba se je bilo odločiti za gradnjo novega doma. Ni bila majhna zadeva. Vsak se je zavedal, da bo moral marsikatero urico žrtvo-

vati za skupnost. Začela se je graditi dvorana. Vročina v letu 1982 je bila izredno visoka. Ko se je temperatura dvignila celo na 41°C, "Planičarji" še niso iskali sence. Pri vsem tem pa se nam ponuja vprašanje: Od kod vsem taka požrtvovalnost? Vsi ti zavedni člani so črpali to moč prav iz ljubezni do svoje materinske besede, da bo čim prej obrodila nove sadove.

Zahvala v skromni kitici ni samo od mene, napisal sem jo v imenu vseh članov in prijateljev Planice. Dragi rojak: "Naj nikoli cvet ljubezni ne usahne, ki ga zalival znoj je tvoj!".

21. Planica tvojih let deset.....

Dne 10. novembra 1982. je S.D. Planica praznovala deseto obletnico svojega obstoja. Kar lepa doba za društvo in tudi ponosa vredna številka.

Zemljišče, ki je nekoč izgledalo kakor zapuščena gmajna, se je v roku desetih let spremenilo v neverjetno dragoceno sliko. Psem, ki sem jo napisal za to priložnost, sem le bežno preletel skozi čas dogajanja - slovenskega društva v Springvalu. V bodoče, pojdemo z veseljem in ljubeznijo naproti drugemu desetletju z našo dragoceno slovensko besedo in pesmijo.



NAPODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

008155 6



00000077200

9590249 Copyright

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

378105